

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415211310
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4415211310.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci otca: T. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., F. XX, zastúpeného JUDr. Róbertom Sivákom, advokátom so sídlom Nové Zámky, Pod lipami 80, proti matke: I. L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., B. XX, t. č. U., F. XX, zastúpenej Mgr. Martou Magyarovou, advokátkou so sídlom Palárikovo, Janka Kráľa 4, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode: T. P., nar. XX. XX. XXXX, I. P., nar. XX. XX. XXXX a T. P., nar. XX. XX. XXXX, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní účastníkov konania proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 3. júna 2016 č. k. 11P/125/2015-154, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania, uzatvorené dňa 25. 08. 2001 v R., zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu R., vo zväzku 11, ročník 2001, na strane 70, pod poradovým číslom 25, rozviedol. Maloleté deti T. P., nar. XX. XX. XXXX, I. P., nar. XX. XX. XXXX a T. P., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky od právoplatnosti rozsudku a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu na maloletého T. po 100 eur mesačne, na maloletú I. po 90 eur mesačne a na maloletého T. po 80 eur mesačne od vykonateľnosti rozsudku, vždy do 15-teho toho ktorého dňa v mesiaci do rúk matky. Ďalej rozhodol, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Súčasťou rozsudku bola dohoda rodičov, v zmysle ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 01. 07. od 9.30 hod. do 15. 07. do 20.00 hod., od 15. 08. od 9.30 hod. do 31. 08. do 20.00 hod., počas jarných školských prázdnin každý párný rok od predchádzajúcej soboty od 9.30 hod. do soboty jarných prázdnin do 17.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od stredy od 17.00 hod. pred Zeleným štvrtkom do Veľkonočného pondelka do 17.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný rok od 23. 12. od 9.30 hod. do 25. 12. do 17.00 hod., každý nepárny rok od 31. 12. od 17.00 hod. do 01. 01. nasledujúceho roka do 19.00 hod. Otec je oprávnený maloleté deti v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení stretnutia v určenom čase je povinný maloleté deti matke v mieste bydliska odovzdať. Zároveň matka je povinná maloleté deti na toto stretnutie pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska otcovi odovzdať. O trovách konaniach rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu. Rozhodnutie v časti, v ktorej rozhodol o rozvode manželstva účastníkov konania, právne odôvodnil s poukazom na ust. § 18, § 19 ods. 1 a 2, § 23 ods. 1 a 2, § 27 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), keď mal

vykonaným dokazovaním preukázané, že manželstvo účastníkov konania je nefunkčné a formálne, preto návrh navrhovateľa - otca považoval za dôvodný. Mal za to, že vzťahy medzi manželmi sú hlboko, vážne a trvale narušené, nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia a manželstvo účastníkov neplní funkcie stanovené Zákonom o rodine. Rozhodnutie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom odôvodnil poukazom, na ust. § 24 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2, § 28 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Konštatoval, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na schopnosti, možnosti oboch rodičov a potreby maloletých detí. V priebehu konania došlo k dohode rodičov ohľadne osobnej starostlivosti o maloleté deti, ktoré boli zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom otec sa s nimi bude riadne stretávať. Skutočnosť, že rodičia maloletých detí nebývajú spolu, neobmedzuje rodičovské práva a povinnosti žiadneho z rodičov, preto rozhodol, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Pri určení výšky výživného vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. Maloleté deti navštevujú základnú školu, a to mal. T. ôsmy ročník, mal. I. šiesty ročník a mal. T. prvý ročník. Matka má s maloletými deťmi bežné výdavky na oblečenie, stravu a školské potreby. Maloletý T. navštevuje súkromnú hudobnú školu, v ktorej sa platí 18 eur mesačne a maloletá I. navštevuje tanečný krúžok za ktorý sa platí mesačný poplatok 10 eur. Maloletý T. má srdcovú vadu, je často chorý, s čím sú spojené zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť. Bol toho názoru, že otec určenými sumami 100 eur, 90 eur a 80 eur mesačne môže prispievať na výživu svojich maloletých detí, zohľadňujúc pritom jeho vek, možnosti, schopnosti a tiež netto mesačný príjem, ktorý za posledných 12 mesiacov dosiahol výšku 882 eur. Dodal, že životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení je vo výške 198,09 eura. Ak otec zaplatí výživné v celkovej sume 270 eur mesačne zo svojho priemerného mesačného čistého príjmu 882 eur, zostane mu ešte 612 eur, čo je o 413,91 eura viac, ako je jeho životné minimum podľa zákona (882 eur mínus 270 eur = 612 eur mínus 198,09 eura = 413,91 eura). Teda po zaplatení výživného otcovi zostane ešte dostatočne vysoká suma na pokrytie jeho potrieb, na zaplatenie výdavkov a nebude ohrozená jeho životná úroveň. Zároveň pri rozhodovaní o výživnom zohľadnil aj príjem matky a aj skutočnosť, že matka okrem pravidelného financovania potrieb maloletých detí sa o tieto aj osobne stará. Dospel k záveru, že uvedené výšky výživného sú primerané veku a potrebám maloletých detí a spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky a rodinnými prídavkami budú primerane pokrývať ich odôvodnené potreby. Záverom dodal, že v zmysle § 25 odsek 1 Zákona o rodine, súčasťou rozsudku je dohoda rodičov o styku otca s maloletými deťmi. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 144 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti na maloleté deti. Súdom prvej inštancie určenú výšku výživného spolu vo výške 270 eur na všetky tri maloleté deti považoval za neprimerane vysokú a likvidačnú. Poukázal na skutočnosť, že pracuje ako štátny zamestnanec, bez možnosti privyrobit' si v inom zamestnaní. Zvýraznil, že keď opustil spoločnú domácnosť, musel si zabezpečiť podnájom a matku s deťmi ponechal v dome, za ktorý spláca hypotéku len on. Tvrdil, že súd na strane matky nezohľadnil jej ďalší príjem vo výške 200 eur mesačne. Súdom stanovená výška výživného mu neumožní investovať do voľného času, po ktorý sú mu deti zverené. Žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a vyhovieť jeho návrhu v plnom rozsahu.

3. Proti tomu rozsudku podala odvolanie aj matka v časti týkajúcej sa výšky vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a žiadala, aby súd určil vyživovaciu povinnosť na maloletého T. vo výške 130 eur mesačne, na maloletú I. vo výške 130 eur mesačne a na maloletého T. vo výške 120 eur mesačne. Vyzdvihla mesačné náklady na deti, ktoré v konaní preukázala a ktoré činia sumu 831 eur mesačne, pričom jej čistý mesačný príjem spolu s prídavkami predstavuje sumu 601,24 eura, pričom sa navyše o deti osobne stará. Zo súm, ktoré má k dispozícii - svoj príjem, prídavky a výživné, jej po uhradení potrieb detí, nákladov na bývanie a splácaní úveru zostane suma 32,76 eura, ktorá je absolútne nepostačujúca. Zhrnula, že súdom priznaná výška výživného je nízka, nezodpovedajúca možnostiam a schopnostiam otca a nie je zohľadnená jej životná úroveň.

4. K odvolaniam účastníkov konania sa vyjadril písomným podaním kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie postupoval pri svojom rozhodnutí správne, pridržiaval sa svojich doterajších vyjadrení v konaní a žiadal rozhodnúť v záujme maloletých detí s prihliadnutím na ich vek a potreby.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec a tvrdil, že matka opomenula vo svojom odvolaní priznať príjem od biologického otca jedného z detí vo výške 200 eur mesačne. Opätovne vyzdvihol, že spláca

hypotéku na dom, v ktorom býva matka s deťmi, platí si podnájom a zo spoločnej domácnosti si nič neodniesol. Musel si zabezpečiť aj najnutnejšie veci pre bežný život. Navrhol odvolanie matky ako nedôvodné zamietnuť.

6. K odvolaniu otca sa písomným podaním vyjadrila matka a uviedla, že otec si pri odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti mohol zobrať svoje veci a nemusel si tak nové veci kupovať. Tvrdila, že otec splátky úveru za mesiac júl 2016 neuhradil a tak ju musela uhradiť ona. K sume 200 eur uviedla, že túto sumu jej biologický otec T. P. posielal dobrovoľne a nepravidelne, nejde o stály príjem a teda správne nebol zohľadnený. V súčasnosti tento pán posielal sumu 100 eur, ktorá skutočnosť je pre učenie výšky výživného irelevantná. Poukázala na nezrovnalosti medzi potvrdeným príjmom zo strany zamestnávateľa otca a skutočne vyplatenou mzdou, ktorá bola v konkrétnych mesiacoch reálne vyplatená vo vyššej sume, a preto súd mal túto skutočnosť zohľadniť. V doplnení svojho odvolania navrhla, aby si súd sám vyžiadal potvrdenie o príjme otca od jeho zamestnávateľa. Žiadala, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ňou podaného odvolania.

7. K vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka podal otec ďalšie vyjadrenie, v ktorom uviedol, že veci zo spoločnej domácnosti si pri svojom odchode zobrať nechcel z dôvodu, že by ich zobral aj svojim deťom a musela by ich následne kupovať matka. Potvrdil, že nezaplatil splátku hypotéky za júl 2016, pretože nemal na to finančné prostriedky. K potvrdeniu o svojom príjme uviedol, že ak sú určité nezrovnalosti, tak tieto nevie vysvetliť.

8. K vyjadreniu otca sa ďalším podaním vyjadrila matka, v ktorom okrem už tvrdených skutočností dodala, že otec nezaplatil splátky hypotekárneho úveru ani za mesiace august a september 2016, teda je zrejmé, že tieto ním tvrdené výdavky reálne neplatí.

9. Otec v ďalšom vyjadrení porovnal svoju a matkinu životnú úroveň tabuľkovým sumárom a dodal, že v súčasnosti býva v garsónke, ktoré bývanie je pre pobyt s deťmi nevyhovujúce a bude si musieť riešiť nový byt o väčšej rozlohe, čo si vyžiada ďalšie zvýšené náklady. Vyzdvihol, že deťom sa vždy maximálne venoval. Tvrdil, že matka nezdokladovala svoj príjem od spoločnosti UNIQA a bol toho názoru, že ňou deklarovaný príjem je výrazne nižší než uvádzajú dostupné internetové štatistiky. Vo svojom poslednom vyjadrení ešte uviedol, že matka by aktuálne mala mať nové zamestnanie s vyšším príjmom.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými stranami v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), prejednal odvolania účastníkov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a v časti náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ostatných častiach, v ktorých sa účastníci konania vzdali svojho práva na podanie odvolania, nadobudol rozsudok právoplatnosť.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Podľa § 395 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode,

najmä určí, komu dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

16. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Úvodom je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti súd musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

21. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako

aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie týkajúce sa veci samej, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa posúdil komplexne pomery účastníkov ich výsluchmi a šetrením pomerov u oboch rodičov a z takto vykonaného dokazovania konštatoval správne právne závery. Z dokazovania vykonaného v prvoinštančnom konaní nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia v napadnutej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len zvyrazňuje, že správne a dostatočne boli zistené pomery na strane otca aj matky. V tomto smere je nutné skonštatovať správne zistené závery súdu prvej inštancie; že účastníci konania od júna 2015 nežijú v spoločnej domácnosti a o maloleté deti pochádzajúce z manželstva sa stará matka, s ktorou deti žijú v spoločnej domácnosti. Manželstvo účastníkov bolo napadnutým rozsudkom rozvedené a deti boli týmto rozsudkom zverené matke a zároveň bol upravený styk otca s maloletými dohodou. V týchto častiach je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a predmetom odvolacieho konania je výška vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Na strane otca bolo preukázané, že je zamestnaný v trvalom pracovnom pomere s priemerným mesačným čistým príjmom 882,27 eura a ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Býva v prenajatej garsónke v podnájme, nájomnú zmluvu má uzatvorenú na dobu neurčitú a za prenájom platí 180 eur mesačne. Na strane matky bolo dokazovaním preukázané, že sa o deti osobne stará a ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Je zamestnaná v trvalom pracovnom pomere s priemerným mesačným čistým príjmom 530,68 eura. Matka poberá rodinné prídavky na tri deti vo výške 70,56 eura mesačne. S deťmi býva v rodinnom dome, ktorý je v spoločnom vlastníctve rodičov detí a uhrádza náklady spojené s bývaním v tomto dome. Na strane maloletých detí bolo zistené, že maloleté deti navštevujú základnú školu, a to mal. T. ôsmy ročník, mal. I. šiesty ročník a mal. T. prvý ročník. Matka má s maloletými deťmi bežné výdavky na oblečenie, stravu, hygienické a školské potreby.

25. Posudzujúc takto zistené pomery na strane všetkých účastníkov konania v ich vzájomnej súvislosti odvolací súd v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť zo strany otca na maloleté deti určená v sumách po 100 eur, 90 eur a 80 eur mesačne aj podľa odvolacieho súdu zohľadňuje zárobokové možnosti a schopnosti otca ako i odôvodnené potreby maloletých detí, determinované ich vekom, vývinom, školskou a mimoškolskou činnosťou, vyžadujúcou si finančné náklady, zároveň majú na zreteli, že potreby maloletých detí sú čiastočne kryté i prídavkami na dieťa. Odvolací súd sumarizuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v tejto časti za správne a vyčerpávajúco odôvodnené, preto naň v ďalšom v celom rozsahu poukazuje.

26. Odvolací súd považuje za správne napadnuté rozhodnutie aj v časti, v ktorej rozhodol o trovách prvoinštančného konania, ktoré rozhodnutie bolo správne odôvodnené s poukazom na ust. § 144 OSP.

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver.

28. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov

b/ prikázaním pohľadávky

c/ predajom hnutelných vecí

d/ predajom cenných papierov

e/ predajom nehnuteľnosti

f/ predajom podniku

g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu